

19. sz. Egyezmény

az idegen és honos munkavállalóknak az üzemi balesetek kártalanítása szempontjából egyenlő elbírálásban való részesítéséről

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1925. május 19-én hetedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el az idegen és a saját állampolgárságú munkavállalóknak az üzemi balesetekkel kapcsolatos kártalanítása során egyenlő elbánásban való részesítése tárgyában, - amely kérdés az ülészak napirendjének második pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1925. június 5-én, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „Az egyenlő elbírálásról (baleseti kártérítés) szóló 1925. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, kötelezi magát, hogy az Egyezményt ratifikáló minden más tagállam állampolgárait, akik az ő területén üzemi balesetet szenvednek, vagy ezek igényjogosult hozzátartozóit az üzemi balesetekkel kapcsolatos kártalanítás tekintetében ugyanabban az elbánásban részesíti, mint saját állampolgárait.

2. A külföldi munkavállalók és igényjogosult hozzátartozóik részére az egyenlő elbánást az állandó lakóhelyre vonatkozó minden feltétel nélkül kell biztosítani. Azokat a rendszabályokat azonban, amelyeket valamely tagállam vagy ennek állampolgárai által az említett alapelv értelmében az illető tagállam területén kívül teljesítendő fizetésekre alkalmazni kell, szükség esetén az érintett tagállamok között létesülő külön megállapodások tartalmazzák.

2. cikk

Azoknak a munkavállalóknak üzemi baleseti kártalanítása tekintetében, akiket az egyik tagállam területén időlegesen vagy időnként visszatérően oly vállalat foglalkoztat, amely másik tagállam területén működik, az érintett tagállamok közötti külön megegyezéssel az a megállapodás jöhet létre, hogy ennek az utóbbinak törvényét kell alkalmazni.

3. cikk

Azok a tagállamok, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálják, és amelyek az üzemi balesetekre vonatkozó, biztosítási alapon, vagy egyéb rendszerben működő kártalanítást

intézményesen még nem valósították meg, vállalják, hogy a ratifikálásuktól számított háromévi időtartam alatt ilyen intézményt létre hozzanak.

4. cikk

Azok a tagállamok, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálják, kötelezik magukat, hogy az Egyezmény alkalmazásának, valamint az üzemi balesetekkel kapcsolatos kártalanításra vonatkozó törvényeik és szabályzataik végrehajtásának megkönnyítése céljából egymásnak kölcsönös támogatást nyújtanak, továbbá a balesetekkel kapcsolatos kártalanításra vonatkozólag hatályban lévő törvények és rendeletek mindennemű módosítását a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal tudomására hozzák, amely erről a többi érintett tagot értesítik.

5. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

6. cikk

1. A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény csak azon tagállamokra nézve hatályos, melyeknek ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

7. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni. Ugyancsak értesítenie kell a tagállamokat a Szervezet más tagjai által vele később közölt ratifikációk nyilvántartásba vételéről.

8. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a 6. cikk rendelkezéseinek fenntartásával kötelezi magát arra, hogy az Egyezmény 1., 2., 3. és 4. cikkeinek rendelkezéseit legkésőbb 1927. január 1-ig életbe lépteti, és megteszi ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

9. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit alkalmazza gyarmataira, védnöksége alatt

álló területeire és birtokaira, összhangban a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 35. cikkének rendelkezéseivel.

10. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

11. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

12. cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei mind hitelesek.